

حق داشتن یک محیط زیست سالم چیست؟^۱

تدوین: دفتر کمیسیونر عالی حقوق بشر^۲، برنامه محیط زیست ملل متحد^۳، و برنامه توسعه ملل متحد^۴

منبع :

<https://drive.google.com/file/d/1FzRIYJcINUhto10b1eTgaly-2GofcNLE/view?usp=drivesdk>

ترجمه و تلخیص: حمید رضا زرنگار

همه مردم حق داشتن یک محیط زیست پاک، سالم و پایدار را دارند. از آنجا که حقوق بشر و محیط زیست وابسته به یکدیگرند، محیط زیست پاک و سالم و پایدار برای برخورداری کامل از طیف وسیعی از حقوق بشر، مانند حق زندگی، بهداشت، خوراک، آب، توسعه وغیره ضروری است. در عین حال، برخورداری از تمامی حقوق بشر از جمله حق اطلاعات، مشارکت و دسترسی به عدالت برای حفاظت از محیط زیست بسیار مهم است.^۵ با وجود قراردادهای بین المللی بی شمار و همچنین قوانین و سیاست‌های ملی، وضعیت محیط زیست ما همچنان رو به و خامت است.

بحران‌های جهانی ما در حال حاضر، از جمله تغییرات اقلیمی، از دست دادن تنوع زیستی، و آلودگی بیانگر برخی از بزرگ‌ترین تهدیدهای بشریت اند که به شدت بر اعمال حقوق بشر و برخورداری از آن تأثیر می‌گذارند. در اینجا می‌توان به ذکر مثال‌هایی مبادرت کرد:

۱- بالا رفتن درجه حرارت جهانی که فرون شدن کمبود آب و تخریب اراضی را در پی دارد؛ تخریب اراضی شامل فرسایش خاک، از بین رفتن پوشش گیاهی، حریق‌های جنگلی و حتی انجماد بیش‌تر می‌گردد. این همه، حقوق مردم برای زندگی، بهداشت، خوراک، آب و استاندارد کافی برای زندگی را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

^۱ What is the Right to a Healthy Environment?

^۲ The Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR)

^۳ United Nations Environment Programme (UNEP)

^۴ The United Nations Development Programme (UNDP)

^۵ Report of the Special Rapporteur on the issue of human rights obligations relating to the enjoyment of a safe, clean, healthy and sustainable environment, A/73/188 (۱۹ July, ۲۰۱۸). Available at: <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N18/221/04/PDF/N1823104.pdf?OpenElement>

۲- آلودگی هوانیز به عنوان یکی از بزرگ‌ترین تهدیدهای سلامت مورد توجه قرار گرفته است. آلودگی هوا هر ساله هفت میلیون نفر را به کام مرگ می‌کشاند که این خود در تناقض با حقوق سلامت و زندگی است.^۶

۳- بیش از ۳۸ میلیون نفر به تازگی بر اثر سوانح مرتبط با تغییرات اقلیمی سال ۲۰۲۱ آواره شدند. این موضوع نیز خود به گونه‌ای مستقیم بر بخورداری از حقوق مسکن کافی، آموزش و پژوهش، بهداشت و امنیت اثر می‌گذارد.^۷

۴- تخریب محیط زیست به گونه‌ای نامناسب افراد، گروه‌ها و مردمانی را که از قبل در موقعیت‌های آسیب پذیر زندگی می‌کردند تحت تاثیر قرار می‌دهد.

تأثیرات بحران سه گانه سیاره‌ای موانع ساختاری و سایر موانع متقاطع را که با آن روبرو هستند افزایش می‌دهد. چند نمونه از کسانی که اغلب به طور نامتاسبی تحت تاثیر بحران سه گانه سیاره‌ای بوده اند و ممکن است همچنان باشند عبارتند از:

۱- زنان و دختران زمانی که تخریب محیط زیست نابرابری و تبعیض جنسیتی از قبل موجود را در موضوع‌هایی مانند خشونت مبنی بر جنسیت، حقوق دسترسی و تصدی بر زمین و منابع طبیعی تقویت می‌کند.

۲- کودکانی که از جمله به دلیل فیزیولوژی و سیستم ایمنی کم‌تر رشد یافته، اثرات تخریب محیطی ناشی از کمبود آب و غذا و انتقال بیماری‌ها را شدیدتر تجربه می‌کنند.^۸

۳- بومیانی که اغلب به دفاع از زمین‌ها، منابع و قلمروهای سنتی که جوامع‌شان برای بقا، معیشت و اعمال مذهبی و عرفی به آن‌ها وابسته اند؛ اما با خطرات جدی و حتی تهدید کننده زندگی روبرو هستند.

^۶ World Health Organization New WHO Guidelines aim to save millions of lives from air pollution (۲۲ September, ۲۰۲۱). Available at : <https://www.who.int/news-room/detail/22-09-2021-new-who-global-air-quality-guidelines-aim-to-save-millions-of-lives-from-air-pollution>

^۷ Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC), Global Report on Internal Displacement ۲۰۲۲. Available at <https://www.internal-displacement.org/global-report/grid#text=There%20were%2059,1%20million%20internally,as%20a%20result%20of%20disasters>.

^۸ See concept note of the Committee on the Rights of the Child in relation to the decision to draft a General Comment on children and environment. Available at: <https://www.ohchr.org/en/treaty-bodies/crc/concept-note-general-comment-childrens-rights-and-environment-special-focus-climate-change>

نیاز مبرمی به یافتن راه های نوآورانه ارتقای حفاظت از محیط زیست وجود دارد. به رسمیت شناختن حقوق محیط زیست پاک، سالم و پایدار توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد به عنوان یکی از جمله حقوق بشر (حق داشتن محیط زیست سالم)، یک پیشرفت کلیدی است.

در ۲۸ جولای ۲۰۲۲ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، قطعنامه حق داشتن یک محیط زیست سالم را به عنوان یک نقطه عطف به تصویب رساند^۹. قطعنامه ایکه به دنبال به رسمیت شناختن این حق توسط شورای حقوق بشر^{۱۰} در اکتبر ۲۰۲۱ به تصویب رسید، بی سابقه بود^{۱۱}. تصمیم با حمایت بی نظیر ۱۶۱ رای موافق، بدون رای مخالف و ۸ رای ممتنع) به تصویب رسید. قطعنامه مجمع عمومی یک پیام نیرومند را می فرستد که حمایتی گسترده و جهانی برای این حق - که در حال حاضر در ۱۵۶ کشور در سطح ملی و منطقه ای به رسمیت شناخته شده است - وجود دارد.

در حالی که تعریف واحد و مورد توافق جهانی از حق محیط زیست سالم وجود ندارد، این حق در کلیت خود شامل عناصر ماهوی و رویه ای می شود. عناصر ماهوی شامل این مواردند: هوای پاک، اقلیم سالم و پایدار. دسترسی به آب و تصفیه آب کافی، خوراک سالم و پایدار، محیط های غیر سمی برای زندگی، کار، تحصیل و بازی و تنوع زیستی و اکوسیستم سالم^{۱۲}. عناصر رویه ای شامل دسترسی به اطلاعات، حق مشارکت در تصمیم گیری، و دسترسی به عدالت و راه حل های موثر، از جمله اعمال امن این حقوق بدون اعمال انتقام و تلافی جویانه است. علاوه بر آن احراق حق برای یک محیط سالم^{۱۳} برای همکاری بین المللی مستلزم همکاری، همبستگی و برابری در کنش زیست محیطی است که شامل بسیج منابع و همچنین به رسمیت شناختن صلاحیت حقوقی فرا سرزمینی بر آسیب های حقوق بشری به واسطه تخریب زیست محیطی است.

^۹ UNGA, The human right to a clean, healthy and sustainable environment, A/RES/۷۶/۳۰۰ (۲۸ July ۲۰۲۲)

^{۱۰} Human Rights Council (HRC)

^{۱۱} UNGA, HRC, A/HRC/RES/۴۸/۱۳ (۱۸ October ۲۰۲۱)

^{۱۲} Human Rights Committee, /۴۳/۵۳ (۲۰۱۹).